

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

26.07.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Księgi podatkowe powinny być przechowywane przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostanie wykazana strata, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4017.4.2021.1.AW __ 3

Agencja celna, działając jako przedstawiciel celny pośredni, nie ma prawa do odliczenia VAT zapłaconego zamiast importera w kwocie wynikającej z otrzymanej przez tę agencję celną decyzji (wydanej na rzecz Klienta tej agencji), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 czerwca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.163.2021.1.RD _____ 4

Księgi podatkowe powinny być przechowywane przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostanie wykazana strata, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4017.4.2021.1.AW

Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną było rozstrzygnięcie, czy Spółka prawidłowo ustaliła termin przechowywania ksiąg podatkowych i związanych z ich prowadzeniem dokumentów za lata, w których poniosła stratę podatkową, przyjmując okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym złożona została/zostanie deklaracja podatkowa wykazująca stratę podatkową.

Zdaniem Spółki termin przechowywania ksiąg podatkowych i dokumentów w przypadku wykazania przez podatnika straty podatkowej za dany rok, odliczanej w pięciu kolejnych okresach rozliczeniowych, jest tożsamy z terminem przedawnienia się prawa do wydania decyzji określającej wysokość straty na podstawie art. 24 Ordynacji podatkowej. Tym samym, obowiązek przechowywania ksiąg podatkowych istnieje przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku/termin złożenia deklaracji podatkowej wykazującej stratę. Nie ma przy tym znaczenia, czy strata zostanie rozliczona w następnych okresach rozliczeniowych i wpłynie na zmniejszenie dochodu.

Stanowisko podatnika zostało uznane przez organ interpretacyjny za prawidłowe.

Komentarz eksperta

Co do zasady podatnicy zobowiązani są do przechowywania ksiąg podatkowych i związanych z ich prowadzeniem dokumentów do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego,

chyba że ustawy podatkowe stanowią inaczej. Kwestią budzącą wątpliwość jest natomiast termin przechowywania ksiąg podatkowych i dokumentów za lata, w których poniesiono stratę podatkową, a więc za lata, w których podatnicy nie wykazują zobowiązań podatkowych, które mogłyby ulec przedawnieniu.

Przepisy Ordynacji podatkowej ani ustaw o podatkach dochodowych nie przewidują odrębnych regulacji w tym zakresie. Historycznie organy podatkowe i sądy uznawały, iż strata podatkowa nie jest zobowiązaniem podatkowym, i z tego powodu nie podlega przedawnieniu tak jak zobowiązanie podatkowe. W świetle tego podejścia organy mogłyby zatem prowadzić postępowanie dotyczące roku podatkowego, w którym powstała strata, tak długo jak nie przedawni się zobowiązanie podatkowe za rok, w którym strata została odliczona.

Podejście zaprezentowane w omawianej interpretacji stanowi natomiast potwierdzenie ugruntowanej już linii interpretacyjnej, zgodnie z którą prawo do zakwestionowania wysokości straty podatkowej przedawnia się w tym samym terminie, w jakim przedawniłoby się zobowiązanie podatkowe za rok, w którym podatnik poniósł stratę (por. uchwała NSA z 6 listopada 2017 r., sygn. II FPS 3/17, czy też interpretacja Dyrektora KIS z 3 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4017.23.2020.1.DP). Tym samym po upływie tego okresu nie ma również obowiązku przechowywania ksiąg podatkowych.

KATARZYNA ZAPALSKA
DORADCA PODATKOWY

Agencja celna, działając jako przedstawiciel celny pośredni, nie ma prawa do odliczenia VAT zapłaconego zamiast importera w kwocie wynikającej z otrzymanej przez tę agencję celną decyzji (wydanej na rzecz Klienta tej agencji), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 czerwca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.163.2021.1.RD

Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną było rozstrzygnięcie, czy Wnioskodawca (agencja celna, działająca jako przedstawiciel celny pośredni, tj. w imieniu własnym, ale na rzecz swojego Klienta będącego Importerem), ma prawo do odliczenia VAT zapłaconego za tego Importera, w kwocie wynikającej z otrzymanej przez tę agencję celną decyzji (która została wydana na rzecz Importera).

Przy czym, w ramach świadczonych usług przez agencję celną, nie nabywa ona prawa do własności towarów, których dotyczy ww. decyzja. Dodatkowo, koszt towarów, których dotyczy decyzja, nie jest i nie był wliczony w cenę usługi świadczonej agencją celną na rzecz Importera. W ocenie agencji celnej, zasadna jest możliwość rozliczenia zapłaconego przez nią VAT wynikającego z ww. decyzji. Agencja celna wskazywała, że jako przedstawiciel pośredni Importera, solidarnie odpowiada ze swoim Klientem za powstały dług celny. W konsekwencji, po zapłacie należnego VAT powinna ona móc odliczyć podatek w swojej deklaracji VAT za bieżący miesiąc.

Z powyższym stanowiskiem nie zgodził się organ podatkowy. Dyrektor KIS uznał, iż Wnioskodawcy, jako pośredniemu przedstawicielowi, nie przysługuje prawo do odliczenia zapłaconego VAT wynikającego z otrzymanej ww. decyzji. Organ wskazał, że okoliczność, iż Wnioskodawca jest zobowiązany do zapłaty VAT należnego od importu towarów w ramach solidarnej odpowiedzialności z Importerem, który nie chce zapłacić VAT nie oznacza, że Wnioskodawcy jako agencji celnej przysługuje prawo do odliczenia VAT. Towary, których dotyczy decyzja nie są bowiem własnością Wnioskodawcy i nie będą przez niego wykorzystywane do czynności opodatkowanych VAT. W konsekwencji, nie są spełnione przesłanki warunkujące prawo do odliczenia VAT na podstawie przepisów art. 86 ust. 1 ustawy VAT.

Komentarz eksperta

W przypadku podmiotów nieunijnych przepisy celne wprowadzają ograniczenia odnośnie możliwości zgłaszania towarów do procedur celnych, w tym do procedury dopuszczenia do obrotu. Powszechnie stosowanym rozwiązaniem w takich przypadkach jest wynajęcie agencji celnej albo lokalnego podmiotu z grupy kapitałowej, który będzie pełnił rolę tzw. przedstawiciela pośredniego na potrzeby realizowanych odpraw celnych. Taki przedstawiciel zgłasza towary do odprawy w imieniu własnym ale na rachunek swojego mocodawcy (importera lub eksportera, w zależności od stosowanej procedury celnej). Jest on traktowany na potrzeby celne jako zgłaszający, co oznacza, że zakres jego odpowiedzialności jest znacznie szerszy niż przedstawiciela bezpośredniego, i obejmuje zarówno odpowiedzialność za dług celny (należności celne) jak i solidarną odpowiedzialność za podatki należne z tytułu importu, w tym przede wszystkim VAT.

Ryzyko, z jakim mierzy się w takiej sytuacji przedstawiciel pośredni (najczęściej agencja celna, jak w omawianym orzeczeniu) związane jest z konsekwencjami niewywiązania się klienta (mocodawcy) z obowiązku zapłaty należności przywozowych (cła i podatków), np. w wyniku dostarczenia mu nieprawidłowych danych powodujących zaniżenie kwoty tych należności, a w zakresie VAT – także z niedopełnieniem przez mocodawcę-importera obowiązków związanych z rozliczeniem VAT w deklaracji podatkowej, które w założeniu ma mu umożliwić bezgotówkowe rozliczenie VAT z tytułu importu (to ostatnie ryzyko dotyczy również przedstawiciela bezpośredniego, vide art. 33a ust. 8 ustawy VAT).

W przypadkach tych organy celne mają uprawnienie do pobrania podatku VAT od przedstawiciela pośredniego, który – jak wynika z komentowanego orzeczenia – co do zasady nie ma prawa do odliczenia tego podatku jako podatku naliczonego we własnej deklaracji podatkowej. Organ podatkowy słusznie powołał się w tej sprawie na orzecznictwo TSUE, a szczególności wyrok

w sprawie C-187/14 DSV, argumentując, że warunkiem przyznania prawa do odliczenia jest to aby towary lub usługi obciążone tym podatkiem były wykorzystywane na potrzeby działalności opodatkowanej podatnika, który chce dokonać odliczenia. W praktyce oznacza to zdaniem TSUE, że koszt tych towarów (w tym wypadku towarów będących przedmiotem odprawy celnej) powinien stanowić element kosztotwórczy świadczenia realizowanego przez agencję celną na rzecz importera. W analizowanej sprawie przypadek taki nie zachodzi, podobnie jak ma to miejsce w przypadku większości odpraw celnych, gdzie agencja

celna nie uczestniczy w łańcuchu transakcji kupna-sprzedaży towarów, w których odprawy celnej uczestniczy. Agencji celnej pozostaje zatem w takich przypadkach droga cywilnoprawna, na której powinna ona starać się odzyskać kwotę nieodliczalnego podatku (zwykle z odsetkami), do którego zapłaty została zobowiązana na skutek błędów lub zaniedbań mocodawcy (importera).

BARTOSZ BOŁTROMIUK
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwot wypłacanych tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania, renty dla pacjentów poszkodowanych w wyniku popełnionych błędów medycznych przez szpital. Brak możliwości zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT do dochodu szpitala w części przeznaczony na zaspokojenie roszczeń pacjentów, wyrok NSA z 3 marca 2021 r., sygn. II FSK 3133/18** _____ 7
- Przepisy art. 16 ust. 1 pkt 64a w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT należy wyklądać zgodnie z ich gramatycznym brzmieniem, wyrok NSA z 2 marca 2021 r., sygn. II FSK 2768/19** _____ 7
- Zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości budynku wynajmowanego odpłatnie studentom, wyrok WSA w Gliwicach z 14 lipca 2021 r., sygn. I SA/GL 487/21** _____ 8
- Przesłanki opodatkowania VAT kwoty otrzymanego odstępnego, wyrok WSA w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. III SA/WA 1107/20** _____ 8
- Gmina, wypożyczając instrumenty muzyczne w szkole muzycznej, wykonuje zadania własne związane z edukacją publiczną, które nie podlegają opodatkowaniu VAT, wyrok WSA w Lublinie z 16 lipca 2021 r., sygn. I SA/LU 120/21** _____ 8

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwot wypłacanych tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania, renty dla pacjentów poszkodowanych w wyniku popełnionych błędów medycznych przez szpital. Brak możliwości zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT do dochodu szpitala w części przeznaczony na zaspokojenie roszczeń pacjentów, wyrok NSA z 3 marca 2021 r., sygn. II FSK 3133/18

1) Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że szpital ponosi wydatki na wypłatę zasądzonych zadośćuczynienia, odszkodowania i renty wraz z odsetkami oraz tytułem kosztów procesu zapłaconych stronie postępowania (pacjentowi) lub na rzecz Skarbu Państwa, które nie zostały pokryte kwotą ubezpieczenia z polisy odpowiedzialności cywilnej.

Oceniając charakter spornych wydatków uważa się, że nie można wykazać związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zapłatą tych kwot, a uzyskanym przez szpital przychodem, czy też zachowaniem albo zabezpieczeniem jego źródła.

Uiszczenie analizowanych należności orzeczonych na rzecz pacjentów jest bowiem wynikiem nieprawidłowego realizowania przez niego obowiązków, skutkujących odpowiedzialnością deliktową z tytułu popełnienia czynów niedozwolonych. To zaś oznacza, że celem zapłaty zadośćuczynienia oraz renty na rzecz poszkodowanych pacjentów było zwolnienie się szpitala od zobowiązań będących następstwem wyrządzonej im szkody. A zatem, ich zapłata nie mogła w sposób racjonalny przyczynić się do wzrostu poziomu przychodów szpitala lub do zwiększenia szans na ich uzyskiwanie bądź na zachowanie lub zabezpieczenie przychodu.

2) Odsetki, do których zapłata może zostać zobowiązany szpital mają charakter uboczny względem świadczenia głównego - są skutkiem niewykonania w terminie zobowiązań. Stanowią zatem swego rodzaju quasi sankcję i dlatego nie sposób racjonalnie uzasadnić, że ich zapłata nastąpi w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.

3) Obowiązkiem zawarcia umowy o odpowiedzialności cywilnej objęto negatywne następstwa wszystkich udzielanych świadczeń zdrowotnych. Zarówno tych przeprowadzonych prawidłowo jak i tych, które są następstwem popełnionych błędów medycznych czy organizacyjnych, jak również negatywnych skutków ewentualnych zaniechań w ich udzielaniu (art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o działalności leczniczej).

Wydatki szpitala związane z zawarciem ww. umowy mogą zostać zaliczone do jego kosztów uzyskania przychodów. Jeżeli jednak szpital ponosi inne wydatki będące konsekwencją jego zawinionych błędów przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, których to wydatków nie pokrywa zawarta umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, to co do zasady tego rodzaju wydatków szpital nie może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Jeżeli w związku z tym szpital osiąga dochód, to do tego dochodu nie ma zastosowania zwolnienie przewidziane w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Oczywiście bowiem jest, że dochód szpitala w części przeznaczony na zaspokojenie roszczeń pacjentów będących konsekwencją zawinionych błędów przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, nie może zostać uznany za dochód przeznaczony na realizację celu statutowego szpitala w postaci ochrony zdrowia. Odpowiedzialność deliktowa, o której mowa w art. 444 Kodeksu cywilnego siłą rzeczy jest bowiem konsekwencją braku prawidłowej realizacji zasadniczego celu statutowego szpitala jakim jest ochrona zdrowia.

Przepisy art. 16 ust. 1 pkt 64a w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT należy wyklądać zgodnie z ich gramatycznym brzmieniem, wyrok NSA z 2 marca 2021 r., sygn. II FSK 2768/19

Rozstrzygnięcie sporu zaistniałego na tle przedmiotowej sprawy wymaga szczegółowej analizy użytego przez ustawodawcę w art. 10 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne sformułowania „z uwzględnieniem kwot zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów”.

Należy więc wyjaśnić czy zwrot ten należy odnosić odrębnie do kategorii kosztów, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 64a ustawy CIT (odpisy amortyzacyjne) oraz w art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT (opłaty licencyjne), czy też łącznie. Z przepisów tych literalnie wynika, że ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie dwóch odrębnych limitów.

Organ interpretacyjny dokonując zatem wykładni art. 10 ustawy zmieniającej „z uwzględnieniem kwot zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów”, obowiązany będzie to uczynić z uwzględnieniem wszystkich niezbędnych reguł wykładni operatywnej w celu ustalenia znaczenia norm wywiedzionych z przepisów art. 16 ust. 1 pkt 64a i art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT.

Zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości budynku wynajmowanego odpłatnie studentom, wyrok WSA w Gliwicach z 14 lipca 2021 r., sygn. I SA/GL 487/21

Opisane we wniosku zdarzenie przyszłe obrazujące sposób wykorzystania budynku mieszkalnego – budynku zbiorowego zamieszkania jako domu studenta, w części zajętej na zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych studentów uczelni wyższych poprzez ich odpłatny wynajem w ramach prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej świadczy, iż spółka będzie w sposób pośredni wykorzystywała te powierzchnie do prowadzonej działalności gospodarczej. W tej sytuacji pomimo iż spółka fizycznie nie będzie wykorzystywała składników tej części majątku to nie ulega wątpliwości, że powierzchnie te wykorzystywała do osiągnięcia efektów działalności gospodarczej.

Przedmiotowe zatem powierzchnie jako zajęte, w sposób pośredni, na prowadzenie działalności gospodarczej powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawki wskazanej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż w zaistniałej sytuacji fakt opodatkowania podatkiem od nieruchomości według najwyższej stawki będzie bowiem konsekwencją zajęcia opisanej części budynku na prowadzenie działalności gospodarczej, a nie uznania budynku za związany z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przesłanki opodatkowania VAT kwoty otrzymanego odstępnego, wyrok WSA w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. III SA/WA 1107/20

W sytuacji opisanej we wniosku brak jest nabycia towarów lub usług, brak także jakiegokolwiek świadczenia, które byłoby dostawą lub usługą. Niewątpliwie bowiem, nie ma takiego charakteru sama umowa przedwstępna, gdyż wyłącznie na jej podstawie nie dochodzi do dostawy towarów. Opodatkowanie odstępnego, które wynika z umowy przedwstępnej miałyby charakter sztuczny i de facto prowadziłyby do

opodatkowania świadczenia, które wynikało z umowy przedwstępnej, ale nie byłoby związane z dostawą towarów, o których mowa w tej umowie, jednocześnie bowiem do zawarcia umowy przyrzeczonej, czyli dostawy w ogóle nie dochodzi. Odstępne nie stanowi tu wynagrodzenia za żadną czynność opodatkowaną, a między otrzymaniem odstępnego, a czynnością opodatkowaną musi istnieć bezpośredni związek, którego tu nie ma.

Nie istnieje tu także związek pomiędzy wypłatą należności, a otrzymaniem świadczenia wzajemnego, bowiem odstąpienie od umowy przedwstępnej jest czynnością jednostronną. Nie można wywieść istnienia świadczenia z samego faktu zawarcia dwustronnej czynności prawnej, jaką jest umowa przedwstępna, bowiem stanowi ona wyłącznie zobowiązanie do zawarcia umowy przyrzeczonej.

Nie można także mówić tu o zobowiązaniu do powstrzymania się od dokonania czynności lub tolerowaniu czynności lub sytuacji (art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT), bowiem odstąpienie od umowy stanowiło jednostronną czynność, na którą strony się umówiły w umowie przedwstępnej. W konsekwencji należności wypłacone na rzecz podatniczki w formie odstępnego przez sprzedających z tytułu odstąpienia od umowy przedwstępnej zobowiązującej do zawarcia umowy sprzedaży towarów używanych należy uznać za niepodlegające opodatkowaniu VAT.

Gmina, wypożyczając instrumenty muzyczne w szkole muzycznej, wykonuje zadania własne związane z edukacją publiczną, które nie podlegają opodatkowaniu VAT, wyrok WSA w Lublinie z 16 lipca 2021 r., sygn. I SA/LU 120/21

Umożliwienie uczniom szkoły muzycznej odbywanie ćwiczeń gry na instrumencie muzycznym poprzez wypożyczenie im tego instrumentu jest nieodzownym elementem edukacji publicznej, zatem gmina wykonuje w tym zakresie zadanie własne. Działa wobec tego jako organ władzy publicznej realizujący zadania ustawowe, a nie jako podatnik VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Akceptacja faktury wystawionej w procedurze samofakturowania jako formy zatwierdzania faktur przez plantatorów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 czerwca 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.182.2021.2.NF	10
Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT w przypadku usług obróbki i usuwania odpadów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.249.2021.1.WL	10
Podstawa opodatkowania VAT dla towarów (gadżetów reklamowych oraz materiałów promocyjnych) oferowanych klientom w zamian za niewykorzystaną transmisję danych – GB , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 lipca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.26.2021.5.ICZ	11
Przesłanki nieuwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odprawy wypłaconej pracownikom , decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 24 czerwca 2021 r., sygn. DI/100000/43/270/2021	11

Akceptacja faktury wystawionej w procedurze samofakturowania jako formy zatwierdzania faktur przez plantatorów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 czerwca 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.182.2021.2.NF

Przedstawiona przez spółkę procedura akceptacji zakładałaby tzw. milczącą akceptację faktur przez plantatora polegającą na tym, że jeżeli po wystawieniu przez spółkę na rzecz plantatora faktury i przesłaniu mu jej do akceptacji Spółka nie uzyska w określonym w umowie terminie od plantatora informacji zwrotnej, że faktura zawiera błędy, wówczas spółka przyjmie, że faktura jest prawidłowa i że plantator poprzez niewyrażenie sprzeciwu, zatwierdził wystawioną fakturę (milczący akcept).

Odpowiednie uzgodnienia w tym zakresie znajdują się w umowie dotyczącej samofakturowania zawartej między spółką a plantatorem, tzn. umowa będzie zawierała postanowienie, że brak informacji zwrotnej ze strony plantatora do końca ustalonego terminu strony będą uznawały za zatwierdzenie przez plantatora treści faktury wystawionej przez spółkę. Zatem powyższe działanie będzie oznaczać speł-

nienie warunku istnienia określonej procedury zatwierdzania poszczególnych faktur przez plantatora, o którym mowa w art. 106d ust. 1 ustawy VAT.

Podsumowując, w okolicznościach przedstawionej sprawy, spółka będzie mogła zastosować procedurę samofakturowania z zastosowaniem milczącego akceptu jako formy zatwierdzania faktur przez plantatorów.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT w przypadku usług obróbki i usuwania odpadów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.249.2021.1.WL

W stosunku do czynności wykonywanych przez spółkę, polegających na świadczeniu usług obróbki i usuwania odpadów innych niż niebezpieczne, sklasyfikowanych według PKWiU pod symbolami 38.11.1, 38.11.2, 38.11.6, 38.21.10.0 oraz 38.21.2, obowiązek podatkowy powstaje na zasadach szczególnych wynikających z art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b tiret 2 ustawy VAT, tj. z chwilą wystawienia faktury, niezależnie od umownych okresów rozliczeniowych.

Podstawa opodatkowania VAT dla towarów (gadżetów reklamowych oraz materiałów promocyjnych) oferowanych klientom w zamian za niewykorzystaną transmisję danych - GB, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 lipca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.26.2021.5.ICZ

Czynność dobrowolnej wymiany niewykorzystanych gigabajtów w ramach nabytego pakietu transmisji danych w zamian za zniżkę na zakup określonych towarów oferowanych przez spółkę nie stanowi czynności opodatkowanej VAT odrębnie od sprzedaży produktów oferowanych ze zniżką.

Bowiem w ramach wymiany klient dobrowolnie będzie rezygnował z niewykorzystanej transmisji danych (odpowiednio wyrażonej z GB), bez zmiany ceny nabytego pakietu usług telekomunikacyjnych (transmisji danych) w zamian za zniżkę na zakup określonych towarów oferowanych przez spółkę. Natomiast wysokość zniżki na zakup towarów będzie zależała od ilości zamienianych gigabajtów i wynosiła maksymalnie 99,9%. W ramach zakupu towaru ze zniżką klient płaciłby pozostałą część ceny towaru.

A zatem, podstawę opodatkowania dla towarów (gadżetów reklamowych oraz materiałów promocyjnych) oferowanych klientom w zamian za niewykorzystaną transmisję danych - GB, będzie stanowić cena tego towaru po zastosowanej „zniżce”- zgodnie z art. 29a ust. 1

w zw. z art. 29a ust. 6 pkt 1 oraz art. 29a ust. 7 pkt 2 ustawy VAT.

Przesłanki nieuwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odprawy wypłaconej pracownikom, decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 24 czerwca 2021 r., sygn. DI/100000/43/270/2021

W analizowanej sprawie przyczyną odprawy pieniężnej jest nie tyle ustanie zatrudnienia u aktualnego pracodawcy (wnioskodawcy), co zobowiązanie wynikające z umowy trójstronnej o przejściu zobowiązań fundacji wobec pracownika, w tym odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania umowy o pracę. W konsekwencji, w niniejszej sprawie wypłata odpraw pieniężnych jako przejęte zobowiązanie poprzedniego pracodawcy wypłacona jest w innych okolicznościach niż te określone w § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Podsumowując, odprawa pieniężna, o której mowa we wniosku wypłacana przez wnioskodawcę, nie będzie korzystać z wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, bowiem nie pozostaje w bezpośrednim związku z rozwiązaniem stosunku pracy z wnioskodawcą, lecz stanowi przejęte przez wnioskodawcę zobowiązanie jakie spoczywało na poprzednim pracodawcy.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl